

Sygn. akt II W 309/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Łukowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Mariusz Brojek

Protokolant sekr. sądowy Marta Zdańkowska

w obecności oskarżyciela posiłkowego T. O. (1)

po rozpoznaniu w dniach 14 kwietnia i 12 czerwca 2015 roku sprawy **M. W.**

syna L. i G. z domu W. urodzonego (...) w Ż.

obwinionego o to, że:

w dniu bliżej nieokreślonym nie później niż dnia 22 października 2014 roku w miejscowości J., gmina W., woj. (...), uszkodził urządzenie melioracyjne w postaci rowu i przepustu na działce gruntu rolnego pokrzywdzonej T. O. (1) ozn. nr ewid. (...) oraz działce (...) Skarbu Państwa w ten sposób, że umieścił w rowie melioracyjnym bez zgody właścicieli działek oraz bez zgody spółki wodnej dodatkowy krąg betonowy

to jest o wykroczenie z art. 155 § 1 k.w.

o r z e k a

- obwinionego M. W. uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu wykroczenia;

- na podstawie art. 118 § 2 k.p.w. kosztami postępowania w sprawie obciąża oskarżyciela posiłkowego T. O. (1).

II W 309/15

UZASADNIENIE

Na podstawie dowodów przeprowadzonych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniach pomiędzy 11 a 13 października 2014 roku, M. W., mający orzeczoną służebność gruntową drogi koniecznej dobudował przepust na rowie melioracyjnym położonym na działce gruntu rolnego pokrzywdzonej T. O. (1), oznaczonej nr ewidencyjnym (...) oraz działce należącej do Skarbu Państwa, oznaczonej nr ewidencyjnym (...) w ten sposób, że umieścił w rowie melioracyjnym dodatkowy krąg betonowy, który obsypał ziemią. Takie jego zachowanie, po stwierdzeniu owego faktu przez T. O. (1) spowodowało wezwanie na interwencję Policji z Komisariatu w S., która to miała miejsce w dniu 15 października 2014 roku. Obecny na miejscu dzielnicowy sierż. sztab. R. W. (1) potwierdził ów fakt i pouczył zgłaszających, że sporządzi notatkę do ewentualnego wykorzystania w toczącym się postępowaniu przed sądem w postępowaniu cywilnym. T. O. (1) zwracała się także do Zarządu Spółek (...) o wyjaśnienie w związku z tą sytuacją i interwencją.

Ustalono ponadto, że przed wykonaniem powyższego M. W. zwracał się do (...) Związku Spółek (...) o wyrażenie zgody na wykonanie powyższego, jednakże uzyskał informację, że nie otrzyma takowej, bowiem nie jest właścicielem żadnej z działek.

/ **dowód:** wyjaśnienia M. W. – k.47v-48; zeznania T. O. – k. 48-48v; zeznania T. O. – k. 48v-49; zeznania M. J. – k.54-54v; zeznania L. W. – k. 54v-55; zeznania R. W. – k.55; notatka urzędowa – k. 2, 9, 28; wypisy i rysunki – k. 10-11; odpis wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie I C 502/13/

M. W. ma 39 lat, jest kawalerem, nie posiadającym nikogo na utrzymaniu, pracuje jako rolnik we własnym gospodarstwie o powierzchni 12 ha i utrzymuje się z uzyskiwanych z niego dochodów w kwocie około 2.000 złotych miesięcznie. Ponadto – wymieniony jest właścicielem samochodu osobowego marki V. (...) z 1992 roku o wartości około 4.000 złotych, ciągnika rolniczego Z. z 1986 roku o wartości około 30.000 złotych oraz maszyn i urządzeń rolniczych i gospodarczych o wartości bliżej nieustalonej.

/ **dowód:** wyjaśnienia obwinionego – k. 47/

Obwiniony przesłuchany w toku przewodu sądowego przyznał się do tego, że po ustaleniu w spółce wodnej, do której to zgłosił się z zapytaniem o dopełnienie koniecznych formalności prawnych w związku z przepustem na rowie melioracyjnym, stanowiącym zarazem przejazd na jego pole popęplienia, a gdzie odmówiono przyjęcia jego wniosku z uwagi na to, że nie jest właścicielem działki, dokonał dostawienia do istniejącego na rowie melioracyjnym, stanowiącym zarazem przejazd na jego działkę, kręgu betonowego, który obsypał też ziemią; wyjaśnił, że uczynił to, ponieważ jeden ze skrajnych kręgów był uszkodzony i obawiał się, że może ulec on zniszczeniu. Ponadto M. W. podał, że został pouczone przez Sad Rejonowy w Łukowie w ramach postępowania o wykonywanie służebności drogi koniecznej, iż dostawienia dodatkowego kręgu betonowego może dokonać w ramach wykonywanej służebności gruntowej. Wyjaśnił także, że jego działanie i dostawienie do owego przepustu kręgu betonowego nie spowodowało żadnych utrudnień w przepływie wody, ani też nie uszkodziło w żaden sposób struktury rowu melioracyjnego.

Wyjaśnienia te zasługują w całości na obdarzenie ich walorem wiarygodności, albowiem obwiniony nie tylko nie kwestionował tego, że dokonał dostawienia kręgu betonowego do istniejącego przepustu-przejazdu, ale starał się racjonalnie wytłumaczyć motywy swego postępowania, co znalazło pełne potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym materiale dowodowym, w tym także w zeznaniach oskarżycielki posiłkowej.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się także na złożonych w toku przewodu sądowego zeznaniach T. O. (1), T. O. (3), M. J. (2), L. W. i R. W. (1). Zeznania wszystkich tych osób są zgodne co do przebiegu zdarzenia, sposobu działania M. W. oraz działań T. O. (1), kwestionujących zgodność z prawem tychże. Wszystkie one były składane szczerze, a ponadto były spójne i logiczne oraz pozwoliły na pełne odtworzenie stanu faktycznego w sprawie, przy czym zauważalne było podczas składania ich na rozprawie wyjątkowo duże emocjonalne zaangażowanie oskarżycielki posiłkowej, zrozumiałe zważywszy trwający już od pewnego czasu konflikt z obwinionym na tle użytkowania sąsiadujących nieruchomości rolnych.

Nadto Sąd oparł się na dokumentach dołączonych do akt sprawy w postaci notatek urzędowych, rysunków, pism oraz odpisu wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie w sprawie o sygnaturze akt I C 502/13, które nie były kwestionowane przez strony, a ich prawdziwość i autentyczność nie budziły wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

M. W. został obwiniony o to, że w dniu bliżej nieokreślonym nie później niż dnia 22 października 2014 roku w J., gminy W., powiatu Ł., województwa (...) uszkodził urządzenie melioracyjne w postaci rowu i przepustu na działce gruntu rolnego pokrzywdzonej T. O. (1), oznaczonej nr ewidencyjnym (...) oraz działce należącej do Skarbu Państwa, oznaczonej nr ewidencyjnym (...) w ten sposób, że umieścił w rowie melioracyjnym bez zgody właścicieli działek oraz bez zgody spółki wodnej dodatkowy krąg betonowy, to jest o wykroczenie z art. 155 § 1 k.w.

Czyn zabroniony stypizowany w art. 155 k.w. popełnia ten, kto na gruncie leśnym lub rolnym niszczy lub uszkadza urządzenia melioracyjne.

Wykroczenie to ma charakter powszechny, jego sprawcą może więc być każdy. Ma ono charakter materialny, bowiem jego popełnienie uzależnione jest od skutku w postaci zniszczenia lub uszkodzenia urządzenia melioracyjnego. Strona podmiotowa może być zrealizowana zarówno umyślnie, jak i nieumyślnie.

Sprawca podlega karze grzywny.

Mając na uwadze powyższe rozważania oraz poczynione w niniejszej sprawie ustalenia faktyczne Sąd stwierdził, iż zgromadzony materiał dowodowy nie daje podstaw, by przyjąć, że obwiniony M. W. zachowaniem swym dopuścił się realizacji znamion zarzucanego mu wykroczenia, stypizowanego w art. 155 k.w., bowiem nie sposób uznać jego działania, polegającego na dostawieniu jednego kręgu betonowego do już istniejącego przepustu, w sposób który nie utrudniał, ani tym bardziej nie uniemożliwiał przepływu wody rowem melioracyjnym, bez uszkodzenia, ani nawet naruszenia budowy i struktury tego rowu, za jego uszkodzenie, a tym bardziej zniszczenie. W ocenie Sądu złożenie prywatnego wniosku o ukaranie za owo wykroczenie, w sytuacji odmowy skierowania takowego wniosku przez Policję na podstawie art. 5 § 1 pkt 2 k.p.w. wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion wykroczenia, wynikało z faktu, że w § 2 tego przepisu znajduje się zapis, który umożliwia orzeczenie w razie popełnienia tego wykroczenia obowiązku zapłaty równowartości wyrządzonej szkody lub – co wydaje się istotniejsze wobec trwającego między stronami konfliktu na tle użytkowania działek rolnych sąsiadujących ze sobą oraz wytyczonej na rzecz obwinionego tytułem służebności drogi koniecznej - obowiązek przywrócenia do stanu poprzedniego. Tym samym oskarżycielka posiłkowa dążyła do uzyskania na drodze postępowania w sprawie o wykroczenie tego, co mogła uzyskać wyłącznie w toku postępowania cywilnego związanego z kwestią realizacji służebności drogi koniecznej.

Niezależnie od powyższego Sąd rozważał mając na uwadze wniosek pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej, czy kwestia dostawienia owego kręgu betonowego do już istniejącego przepustu stanowi ewentualne naruszenie przepisów ustawy z dnia 18 lipca 2001 roku Prawo wodne (tekst jednolity – Dz. U. z 2005 roku, Nr 239, poz. 2019 z późn. zm.), a w szczególności przepisu art. 192 ust. 1, który penalizuje zachowanie tego, kto bez wymaganego pozwolenia wodnoprawnego albo z przekroczeniem warunków określonych w pozwoleniu wodnoprawnym korzysta z wody lub wykonuje urządzenia wodne albo inne czynności wymagające pozwolenia wodnoprawnego, jednakże mając na względzie treść opisanych powyżej zeznań świadka M. J. (2), który stwierdził, że dostawienie kręgu do już istniejącego przepustu nie stanowi wykonania tego urządzenia melioracyjnego, a którą to interpretację Sąd w pełni podziela, uważając ponadto, że owo sporne dostawienie kręgu traktować należy co najwyżej w kategoriach rozbudowania owego przepustu, zaś wykonaniem byłoby zbudowanie go w całości od nowa, bądź zastąpienie nowym już istniejącego, brak było możliwości przypisania winy obwinionemu także za czyn stypizowany w tym przepisie.

Ponadto wspomnieć należy, iż fakt posiadania służebności gruntowej przez M. W. nakłada nań – przy braku jakichkolwiek innych regulacji w tym przedmiocie – zgodnie z brzmieniem art. 289 § 1 k.c. obowiązek utrzymywania urządzeń potrzebnych do jej wykonywania – a takim urządzeniem jest niewątpliwie ów sporny przepust, stanowiący zarazem przejazd przez rów melioracyjny na działkę obwinionego.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania uzasadniał przepis art. 118 § 2 k.p.w., który nakazuje w wypadku uniewinnienia wydatkami w sprawie obciążać Skarb Państwa.